

min egen Ringhed. Det gør altsaa Sagen meget upolitisk, idet den baade af Ændringsforslagsstillerne og af dem i Finansudvalget, der have samme Sympati som disse, betragtes uden noget Partihensyn. Jeg vil derfor blot sige til Ændringsforslagsstillerne: Bliv bare ved at hænge i, det kommer nok. Der er en gammel Regel i Rigsdagen, at den, som holder længst ud, sejrer altid, og naar Situationen baade i og uden for Finansudvalget er saadan, at man ser paa denne Sag uden noget politisk Hensyn, kan der ogsaa nok være Haab om et gunstigt Resultat, naar de Herrer bare hænge i. Naar jeg støtter denne Sag, er det af de samme Grunde, som den højtærede Kultusminister anførte, de ere for mig de væsentligste, og det ærede Medlem for Kolding skyder derfor fuldstændig over Maalet, naar han kommer med hele sin Stabel af Grunde i denne Sag. Jeg holder mig der væsentlig til, hvad den ærede Kultusminister antydede: At ved at hjælpe til, at der kan blive Kulturcentre uden for Kjøbenhavn, gør vi i aandelig Henseende en god Gerning imod vort Folk, men det kan ikke nytte at ville sprede den Slags Ting omkring hist og her; saa kommer der ikke noget ud deraf. Vil man udrette noget i denne Retning, maa man rette sine Bestræbelser paa de mest passende Steder uden for Kjøbenhavn og saa vidt muligt koncentrere dem der. Det er kun ad den Vej, man praktisk set kommer frem, det var det, Ministeren antydede, og det anser jeg ogsaa for det eneste rigtige. — Vilde de ærede Ændringsforslagsstillerne blot stadig holde denne Sag varm, ville de ogsaa gøre Nytte i en anden Retning, hvor vi vistnok alle kunne være enige med dem, selv om alle ikke kunne være enige med dem paa dette bestemte Punkt. Jeg tænker der paa Muligheden af en Gang at komme ud af dette usande, farceagtige Forhold over for det kongelige Teater, at dette hvert Aar her faar lavet et Budget, som skal slaa til, men at vi dog saa godt allesammen vide, at det bliver 150—200,000 Kr. mere end budgettet. Det var godt, om man der kunde naa til et virkeligt Resultat, og det vil maaske ogsaa kunne opnaas derved, at man stadig bliver ved at komme med den her foreliggende Sag. Det ærede Medlem for Aarhus vil af disse mine Bemærkninger kunne høre, at vi ikke alle i Finansudvalget ere helt døde over for denne Sag. Hvad jeg her har sagt, er kun min rent personlige Mening. Paa Udvalgets Vegne maa jeg derimod anbefale de Herrer at tage deres

Ændringsforslag tilbage. De ærede Medlemmer hørte jo, at Ministeren nok relativt — som det ærede Medlem for Aarhus rigtigt sagde — udtalte sin Velvillie for det, men han sagde ikke noget om, at han vilde kunne modtage en Henviisning deraf, selv om denne skete i dette Øjeblik. Saaledes er altsaa nu Ministerens Stade, og naar Flertallet af Finansudvalget ikke kan indstille Audragendet, ville de ærede Ændringsforslagsstillerne ikke kunne opnaa andet i dette Øjeblik end at faa deres Forslag forkastet her i Tinget. De ville ikke en Gang opnaa fuld Tilslutning fra Ministerens Side til Sagen, hvis den blev henvist. Under disse Forhold tror jeg, at det vil være praktisk og klogest for Ændringsforslagsstillerne at tage deres Forslag tilbage. De have dog i ethvert Tilfælde faaet konstateret, at der baade i og uden for Finansudvalget — og det uden fjerneste Partihensyn — er Sympati for Sagen, og det er dog altid noget. Med disse Bemærkninger skal jeg som Ordfører anbefale de Herrer at tage deres Ændringsforslag tilbage.

E. Sørensen: Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Busk) omtalte de Tanker, der rørte sig i ham, hver Gang han hørte det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds og jeg debatterer denne Sag. Det ærede Medlem husker vist fejl; thi jeg ved ikke, at jeg før har haft Lejlighed til at omtale denne Sag med det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds. Det var i Fjor, at jeg første Gang i al Beskedenhed opstillede det Spørgsmaal: Hvilke Motiver skulde tale for dette Statstilskud? Og jeg tror ikke, at jeg husker fejl i, at det ærede Medlem for Aarhus slet ikke var til Stede den Gang. Det var et andet æret Medlem, der optog Sagen, men derimod har det ærede Medlem ganske Ret i, at det ikke er første Gang, at han har fremsat Vittigheden om, at jeg skulde have, et lignende Motiv som den Stodder, der ikke kan taale, at den anden har to Sække. Det er ganske vist, at den hørte vi ogsaa i Fjor. Men naar det ærede Medlem søger den Slags Motiver, saa maa jeg dog erindre om, at jeg i dette Spørgsmaal staar ganske enig med Finansudvalgets samtlige Medlemmer. Officielt foreligger der fra hele Finansudvalget kun dette: Udvalget gør ingen Indstilling. Naar jeg saa som et af Udvalgets Medlemmer tillader mig her at udtale den samme Opfattelse, ser jeg ikke, hvorfor man skulde behøve at søge saadanne Motiver som, at